

культурний та духовний розвиток, освітні послуги тощо.

Залишається відкритою також проблема захисту неповнолітніх на рівні сім'ї. Адже саме на рівні сім'ї, а не дитячого притулку, дитина повинна отримувати все потрібне для життя. Держава може створити сприятливі умови для народження та подальшого виховання дитини, захистити права та свободи дітей, але цей захист повною мірою залежить не тільки від держави, а й від усього суспільства в цілому. Проблеми забезпечення, охорони та захисту прав дитини потребують комплексного підходу до їх вирішення, що базується на тісній взаємодії відповідних суб'єктів: держави в особі відповідних владних органів, сім'ї, в якій виховується дитина, та, власне, самої дитини як самостійної особистості, яка поступово формується та соціалізується під впливом багатьох чинників [1, с. 1].

Отже, на сьогоднішній день існує нагальна потреба у цілеспрямованих діях Української держави щодо захисту прав та свобод дитини, дана сфера має стати пріоритетом у державній політиці. Про забезпечення належних умов для виховання дітей мають дбати як держава, так і суспільство. Реформування нормативно-правової бази, налагодження механізму захисту прав та свобод дитини, врегулювання економічного становища України, створення сприятливих умов для виховання дитини – такі зміни сприятимуть належному захисту та реалізації прав дитини.

1. Лаврик Г.В. Людиномірність політики сприяння розвитку кооперації. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 2. С. 13-17.

2. Про охорону дитинства: Закон України від 26 квітня 2001 р. № 2402-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 30. Ст.142.

3. Коталейчук С.П. Правова захищеність неповнолітніх в Україні: міф чи реальність. *Наукові записки НаУКМА*. 2003. Т. 21. С. 47-51.

Борисенко В.К.

слухач магістратури
ННІ ЗНПК ДДУВС;

Науковий керівник: Шевченко С.І. –
канд. юрид. наук, заступник директора
ННІ ЗНПК ДДУВС

МОДЕРНІЗАЦІЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

25 жовтня 2017 р. розпорядженням Кабінету Міністрів України за № 779-р схвалено Стратегію комунікації у сфері європейської інтеграції на 2018–2021 роки, основною метою якої є утвердження в українському суспільстві свідомої підтримки членства України в Європейському Союзі, інтег-

рації в європейський економічний, культурний та політичний простір та здійснення процесу внутрішніх реформ і перетворень у бік більш вільного, справедливого, демократичного, успішного і прозорого суспільства.

На сучасному етапі проблема модернізації правоохоронних органів України в умовах євроінтеграції є особливо значущою, оскільки ст. 3 Конституції України визначено, що «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю». Таким чином, саме держава в особі правоохоронних органів покликана захищати права людини.

За час незалежності спостерігалися спроби реформування правоохоронної системи з метою максимального її наближення до стандартів світових країн, але низку саме концептуальних змін у принципах діяльності та структурі правоохоронних органів 2014–2015 років можна максимально ототожнювати з модернізацією.

Зокрема, М. Михальченко тлумачить модернізацію як синонім усіх процесів удосконалення суспільств, розглядаючи її як творчо-перетворюючу функцію розвитку, що є необхідною умовою соціального існування, оскільки за припинення модернізації суспільство занепадає і зникає.

За даними офіційного сайту Національної поліції, за останні п'ять років у цілому по країні досягнуто позитивної динаміки у розкритті крадіжок, грабежів та шахрайств, підвищилася ефективність протидії розбоям і незаконним заволодінням автотранспортом.

Упродовж усього досліджуваного періоду (2013–2017) кількість розкритих справ у 2017 р. із вчинених грабежів збільшилася на 18,8 % у порівнянні з 2013 р.; в той же час динаміка розкриття грабежів та угонів свідчить лише про стабілізацію роботи з цього напрямку.

Таким чином, система послуг у створенні сфери безпеки в Україні потребує подальшого розвитку, про що свідчить досвід реформування поліцейської системи в країнах Центральної та Східної Європи (Німеччини, Угорщини, Польщі, Словенії, Чехії, Болгарії, балканських країн, Росії), який підтверджує значущість впливу міжнародних стандартів, принципів та норм на реформаційні процеси в поліції, на саму сферу управління органами внутрішніх справ загалом, оскільки його результатом стали процеси демілітаризації, демократизації, деполітизації поліцейських органів. Прагнення до ефективності та забезпечення якості послуг, що надаються населенню, поліпшення їхньої організації та розподілу між владними суб'єктами характеризують сьогодні стратегічні напрями розвитку поліції в багатьох країнах світу. Зокрема, на конгресі у визначенні основних підходів до створення нової моделі діяльності поліції було зазначено, що вона має існувати для громадян і тому вважається сервісною службою, яка надає послуги громадянам на окремій території.

Факт досягнення одного з найвищих показників з розкриття вбивств за останні 5 років, а саме: з кожних 10 убивств, вчинених у 2017 році, у 9 особу

злочинця встановлено та притягнуто до кримінальної відповідальності, та зменшення вчинення умисних вбивств у 2017 р. на 64,7 % у порівнянні з 2014 р., свідчить про результативність встановлення та укріплення міжнародної співпраці, в основу якої покладено обмін досвідом у межах європейського простору.

Таким чином, результати проведеного дослідження загалом свідчать про наявність позитивної динаміки в області модернізації правоохоронних органів на території нашої держави в умовах євроінтеграції. В той же час в основу сучасної системи відповідної підготовки працівників правоохоронних органів повинно бути покладено відповідні знання, які дозволять ефективно виконувати обов'язки щодо захисту прав людини в умовах глобалізації суспільного розвитку.

Помірковане залучення передового міжнародного досвіду є необхідною передумовою стабільного функціонування і розвитку правоохоронних органів України на гідному рівні в умовах європейської інтеграції.

Брутман В.В.

магістр 5 курсу кафедри адміністративного кримінального права Дніпровського національного університету ім. О. Гончара

Науковий керівник: Юзікова Н.С. –

д-р юрид. наук, професор кафедри адміністративного і кримінального права Дніпровського національного університету ім. О. Гончара

ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ У ПРОТИДІ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ

Внутрішня та зовнішня політика держави впливає на загальну обстановку в країні, на процеси, які торкаються усіх соціальних інститутів. Сьогодні спостерігається нестабільність внутрішньої загальнополітичної обстановки в державі, яка пов'язана із загостренням протистояння гілок влади; корумпованістю усіх рівнів державної служби, одночасним процесом бюрократизації державного апарату та невиправданим зростанням чисельності чиновників різних ланок; відчуженням значної частини соціуму від інститутів влади та системи соціального управління; відсутністю науково обґрунтованої, зрозумілої для населення політики щодо різних аспектів національної безпеки та її складових (кримінальної політики, загальнодержавної політики, спрямованої на забезпечення гідного розвитку і захисту прав осіб, морального здоров'я людей в Україні).